

EXTREMADURA SPANJE

ZUIDERHUIS APRIL 2019

EXTREMADURA PUUR NATUUR EN AUTHENTIEK

Een regio vol contrasten met Middeleeuwse dorpjes, nationale- en natuurparken, vruchtbare valleien , bergen, majestueuze watervallen en uitgestrekte steppen en dehesas (een soort boomweiden). Het is een dun bevolkt gebied waar roofvogels zoals arenden en gieren ons rond de oren vliegen. Maar ook massa's andere gekende en minder gekende vogels zoals witte en zwarte ooievaars, bijeneters, blauwe eksters, rode en zwarte wauwen en nog veel meer. Maar ook wilde katten zoals de lynx en Iberische varkens (pata negra) kan men er tegenkomen, evenals slangen en schorpioenen. In dit vergeten stukje Spanje staat een wandelvakantie garant voor een surrealistische ervaring.

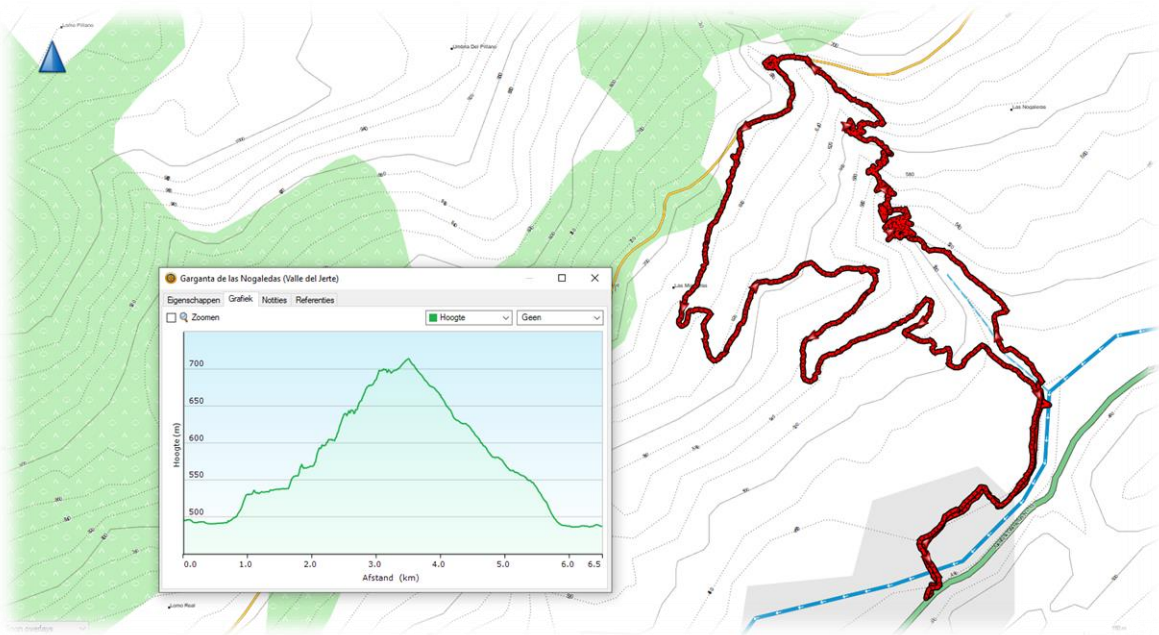
DEELNEMERS

Van links naar rechts; Marleen (Kortenbergh), Marie-Paule (Vichte), Kaat (Gent), Guido (Kortenbergh en echtgenoot van Marleen), Mie (Weerde), Bernadette (Heers), Marnix (Gent), Jan (Weerde en echtgenoot van Mie), Ivan (Aartselaar), Ludwig (Merchtem-reisleider) en Frank (Heers en echtgenoot van Bernadette).

Zondag 7 april 2019 (eerste wandeling)

- Wandeling : Luswandeling Garganta de los Nogales
- Gebied : Cabezuela
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

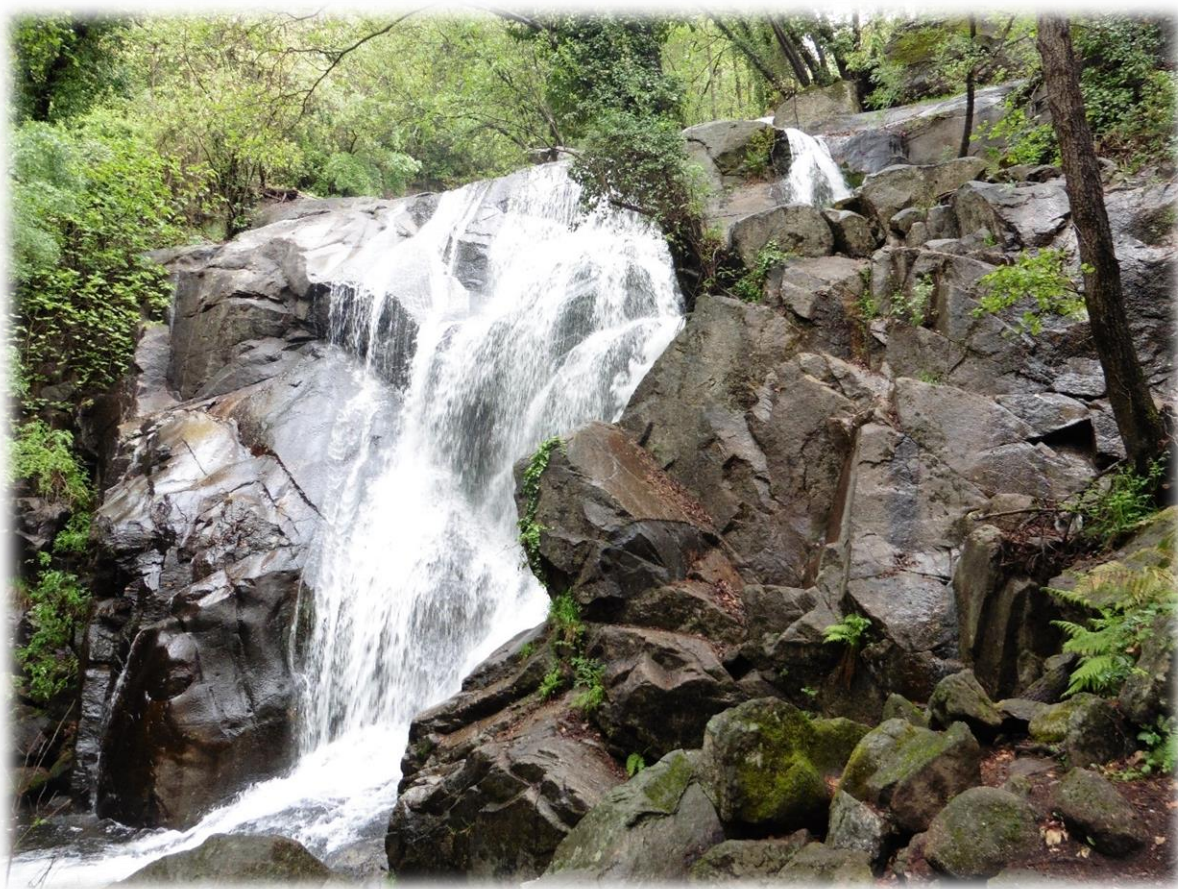
Ons eerste logement is gelegen in het dorpje Cabezuela del Valle, gelegen in de Valle del Jerte of de vallei van de Jerte.

Onze eerste wandeling gaat door de kloof van Nogales. Het is een van de meest populaire kloven van de Jerte-vallei en een van de mooiste natuurlijke pareltjes van de vallei.

Op deze wandeling komen we vijf watervallen tegen, de ene al mooier en hoger dan de andere.

Een roodborstje heeft net een verse worm gevonden. Het vogeltje zijn zang is het gehele jaar te horen. Hij begint 's ochtends te zingen als het nog donker is. Bij gevaar stoot hij de kreet tsik uit. Een bijzonderheid aan het roodborstje is dat ook de vrouwtjes zingen, vooral in de herfst. Rechts onder is een spaanse parelmoervlinder. De kleine parelmoervlinder is een opvallende vlinder door de spiegels op de onderkant van zijn vleugels. De vlinder legt zijn eitjes enkel aan de onderkant van een blaadje van viooltjessoorten.

De mooie gekleurde bolletjes die we hier zien zijn galappels. Galwespen zetten een of meerdere eitjes af op de eik. Sommige soorten doen dat op de bladeren, andere soorten doen

dat op twijgjes of zelfs op de stam. Hierdoor gaat het plantenweefsel snel woekeren en vormt de eik een klein appeltje: de "galappel". In de meeste gevallen gaat in de galappel de made van de wesp groeien en zich voeden om zelf uiteindelijk zelf terug een wesp te worden. In België zien we eerder kleine galletjes, vooral op bladeren.

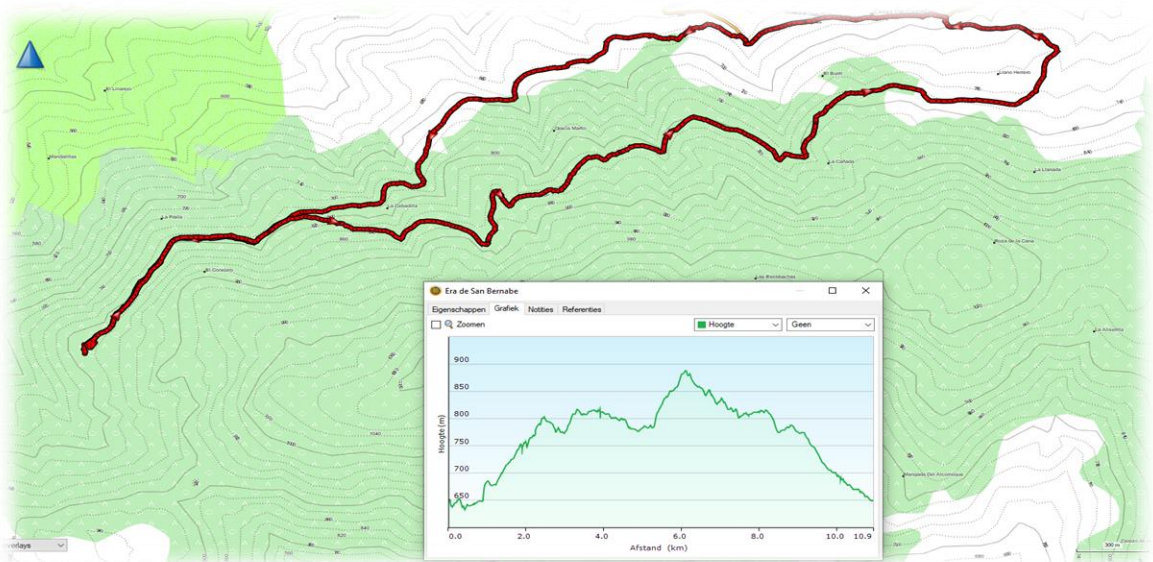
In de Jerte vallei staan anderhalf miljoen kersenbomen waar er nu nog een gedeelte van in bloei staat.

Af en toe krijgen we wat regen maar dat kan ons niet deren.

Zondag 7 april 2019 (tweede wandeling)

- Wandeling : Luswandeling Era de San Bernabe
- Gebied : Casas del Castanar
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 4 uur

De witte affodil (links boven) is een veel voorkomende wilde bloem hier in de streek. De bladeren zijn vlezig en biesachtig.

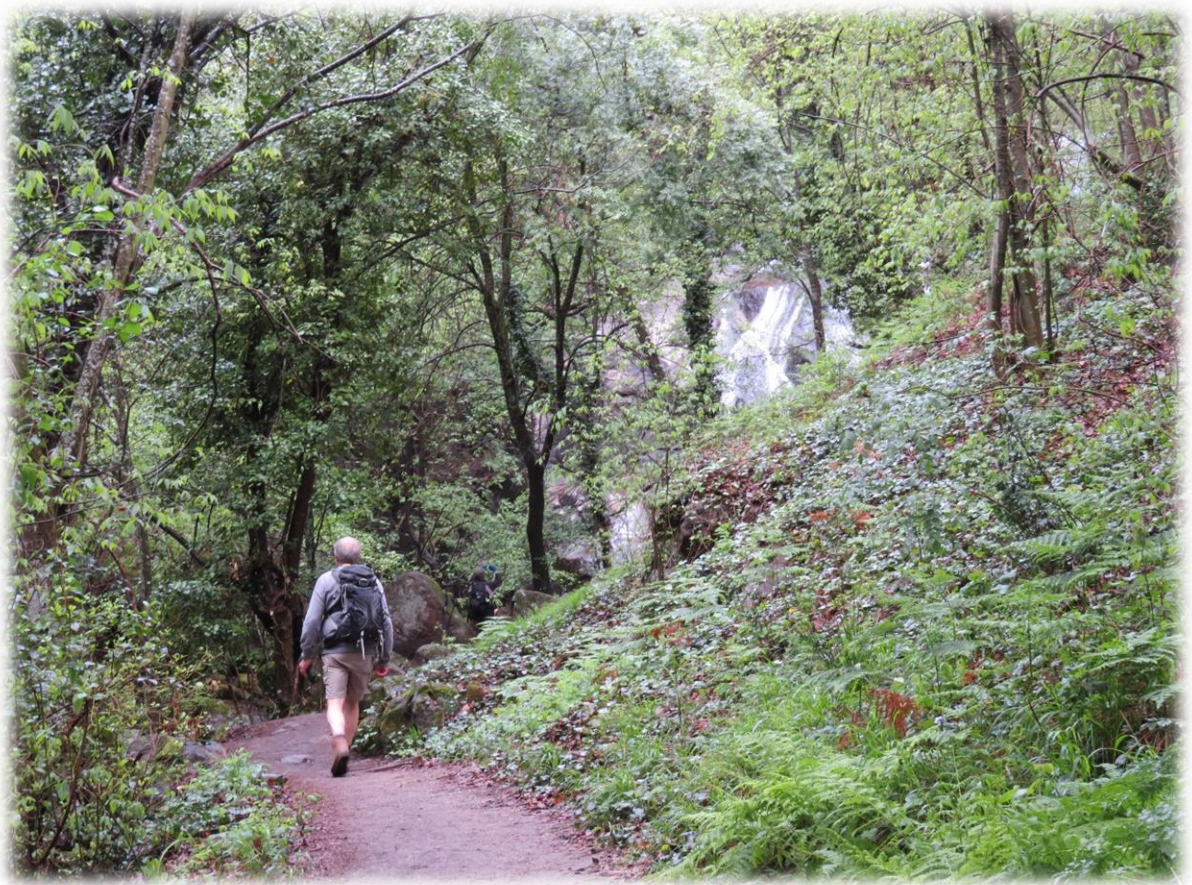

Het hoogste punt van onze tweede wandeling geeft ons een prachtig uitzicht op de rivier Jerte. Op het hoogste punt ligt tevens nog een oude dorsvloer. Dit is een cirkelvormige constructie die gebruikt werd om het graan te dorsen.

Na onze wandeling brengen we ook nog een bezoekje aan de dorpskern van Casas Del Castanar.

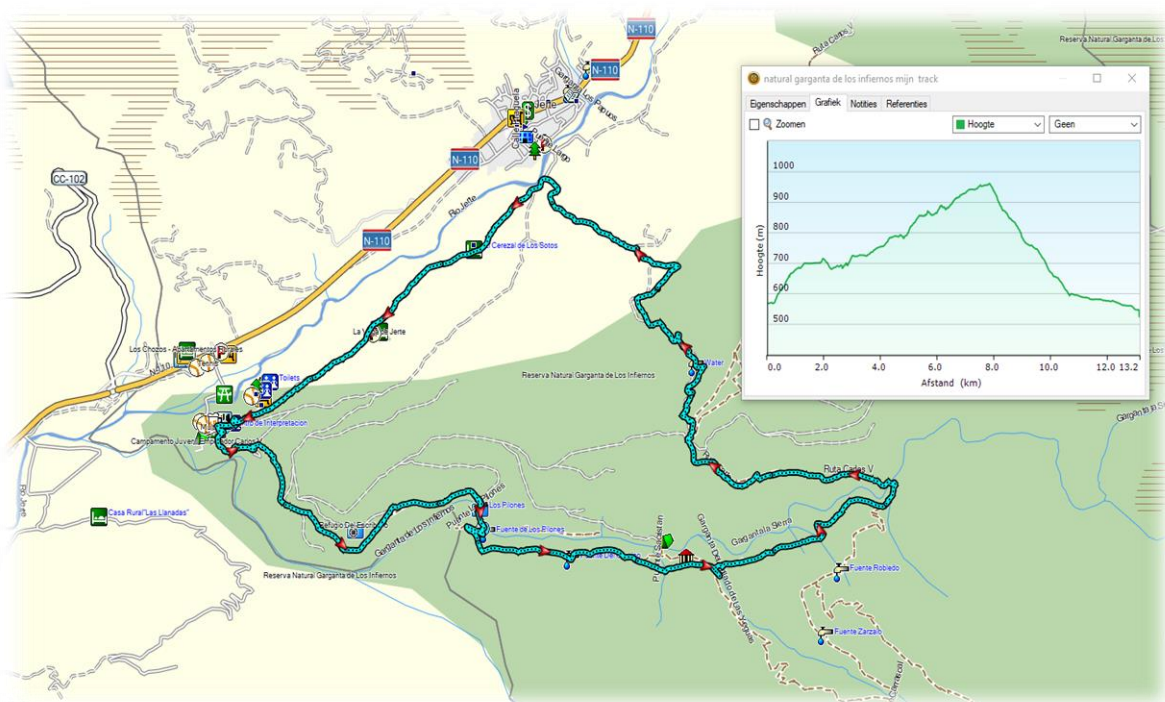

Op weg naar onze vakantiewoning houden we ook nog even halt aan de watervallen van Caozo.

Maandag 8 april 2019

- Wandeling : Luswandeling Los Pilonos de la Garganta de los Infiernos
- Gebied : Cabezuele
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 8 uur

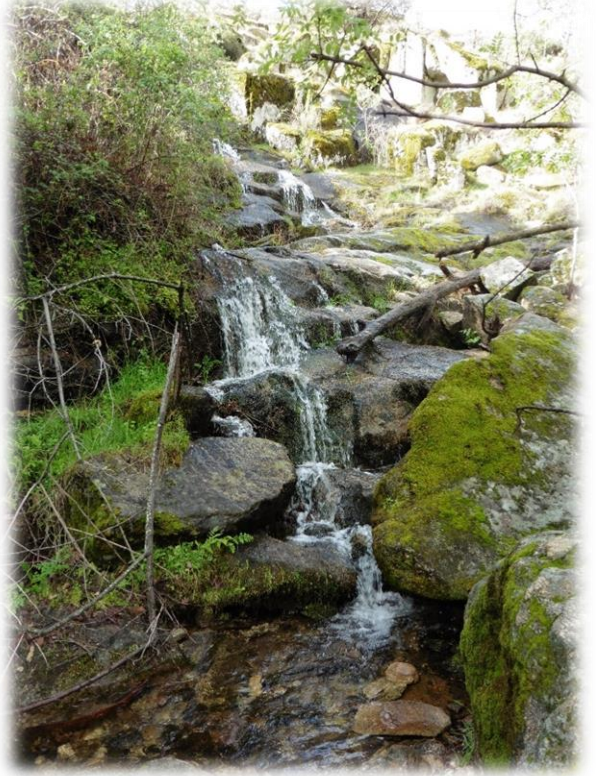

Vandaag doen we een luswandeling in het natuurreserveaat la Garganta de los Infiernos. Dit reservaat is gelegen in de Valle del Jerte tussen de noordwestelijke helling van de Sierra de Tormantos, de zuidwestelijke helling van de Sierra de Gredos en de rivier de Jerte.

De omgeving van de Garganta de los Infiernos is prachtig en van grote natuurlijke rijkdom, met talloze watervallen en ontelbare beken en krekken die een netwerk van zijrivieren vormen

over de hoofdkloof, waar uiteindelijk al deze beekjes en beken in de rivier de Jerte
samenkomen.

Al onze wandelingen deze week zijn gelegen in het Gredosgebergte. Dit kolossale blok graniet is verdeeld door drie valleien : de Ambroz-vallei, de Jerte-vallei en La Vera. De Jerte-vallei ligt in het midden, en vormt een 40 km lange vallei,

Het meest bekende en spectaculairste punt van het Garganta de los Infiernos is het gebied van Los Pilones , met zijn gigantische cirkelvormige waterkommen.

Deze waterbronnen zijn door miljoenen jaren heen uitgeschuurd en door erosie beter bekend als Los Pilones.

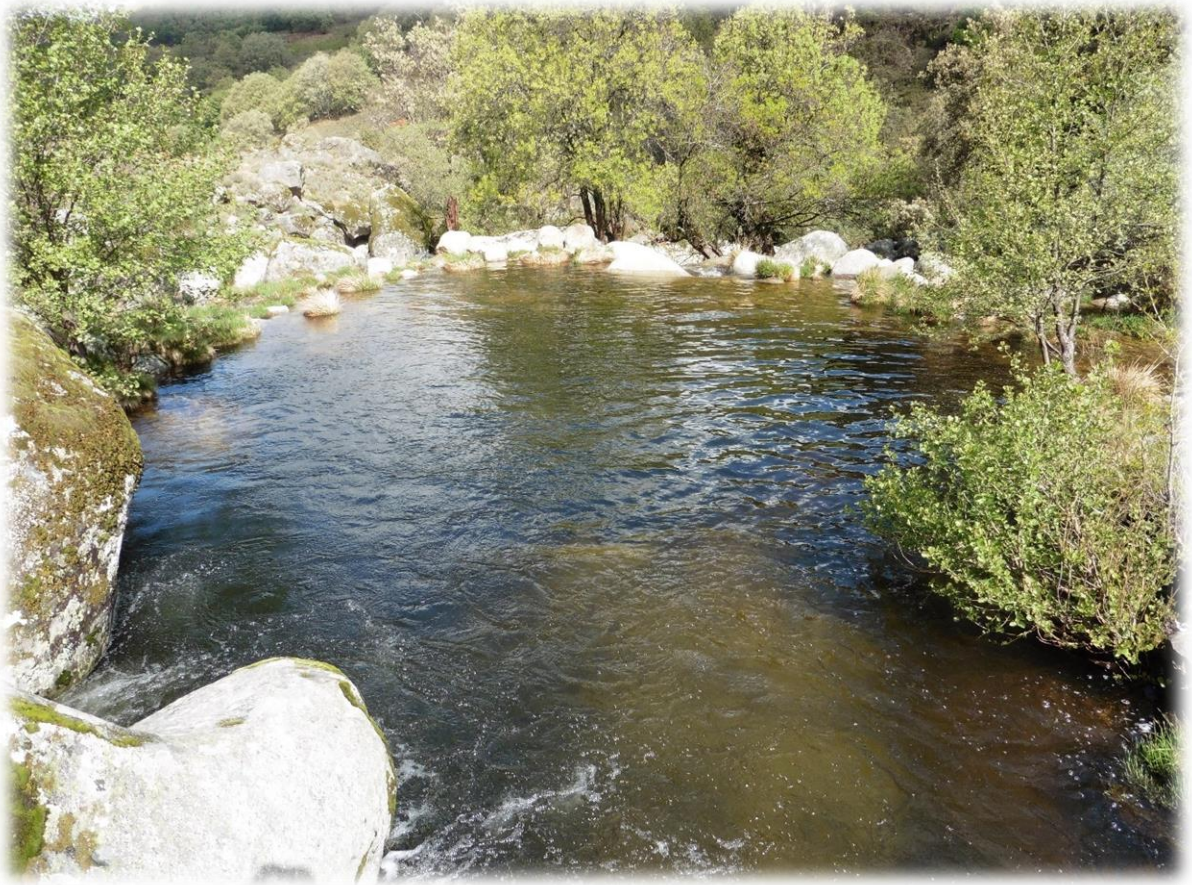

Het natuurreservaat La Garganta de los Infiernos is wel een van de meest magische en bijzondere landschappen van Spanje.

We ontmoeten een, in het wild loslopend, paard waar Marie-Paule meteen vriendschap mee sluit.

Op de Paso Malo, het hoogste punt van deze wandeling, eten we onze picknick met een prachtig uitzicht over de vallei.

Door een gat in het wolkendek zien we de besneeuwde toppen van het Gredosgebergte.
Vandaag geen regen maar overwegend zonnig weer.

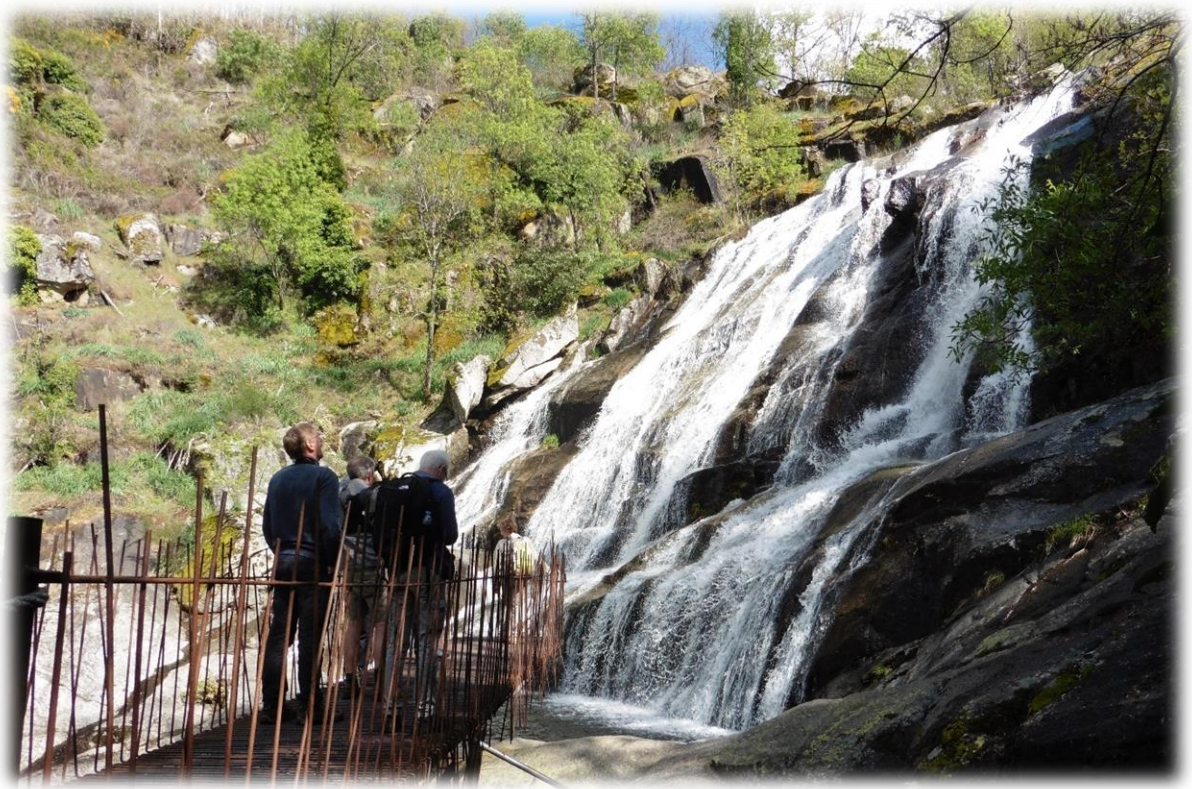
Ver beneden onder ons loopt een kudde geiten vergezeld van een herder. Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom

werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien. Zij eet graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is een herkauwer.

Een deel van onze groep staat op de Puente Nuevo (nieuwe brug), maar ondanks zijn naam is deze brug alles behalve nieuw. De brug werd gebouwd door de Romeinen maar werd speciaal herbouwd en vernieuwd voor de doortocht van Keizer Karel in 1570 toen die op weg was naar Yuste.

Na onze wandeling houden we nog even halt aan de Cascada del Marte. Via een kunstig aangelegde metalen loopbrug kunnen we tot heel dicht bij de waterval komen.